Nr. 2. Mielec, dnia 15 kwietnia 1931 r. Rok XI.

Orędownik

Starostwa i Wydziału Rady powiatowej w Mielcu.

Wychodzi 1 i 15 każdego miesiąca.
Prenumerata roczna urzędowa 6 Zł.
„ „ prywatna 7 Zł.

Do wszystkich Zwierzchności gminnych w powiecie.

L: E. K 55/31. Mielec dnia 2/4 1931 r.

Wynik kontroli ewidencji koni w roku 1931.

Przeprowadzona z początkiem roku 1931, przez Rejonowego Inspektora koni kontrola gminnych ksiąg ewidencyjnych koni w niektórych gminach tut powiatu dała następujące wyniki:

1. Gmina Mielec (znaczny postęp) Zdziarzec (znaczna poprawa) Rzędzianowice b dobrze.
2. Gminy: Ziempniów, Otałęż, Wulka dulecka—dobrze
3. Gminy: Ostrówek, Białybór (poprawa), Dąbie, Ruda, Babule, Malinie, Trzciana, Goleszów Cyranka—dostatecznie.
4. Gminy Pień Toporów—b, slabo.
5. W gminach: Bliżnie (Ks N.), Zarówniu, Zachwiejowie, Szydłowcu (Ks. „Z" i „N"), księgi są nie do użycia, wobec czego polecam Zwierzchnościom gminnym wyszczególnionym pod 5 aby księgi ewidencyjne koni, zostały komisyjnie przepisane. Zaznaczam, że do nowych ksiąg ewidencyjnych należy przenieść również konie, w starej księdze wykreślone wskutek sprzedaży, padnięcia i t. p.

Braki w prowadzeniu ewidencji koni.

Przy sposobności kontroli gminnych ksiąg ewidencyjnych koni, przeprowadzonej z początkiem roku 1931 spostrzeżono następujące braki:

I. Braki zasadnicze:

a) Znajomość instrukcji o prowadzeniu ewidencji koni przez naczelników gmin i sekretarzy gminnych, jest niewystarczająca.

b) Znaczna część ludności nie przestrzega obowiązku zgłaszania nabycia i sprzedaży koni

c) Naczelnicy gmin nie kontrolują wypełniania obowiązku pod „b" mimo że § 40 nowej instrukcji to nakazuje wartość tj. ścisłość ewidencji koni w Państwie stoi w stosunku prostym do stopnia sumienności z którą ludność spełnia swoje obowiązki meldunkowe. Nieprzestrzeganie tych obowiązków utrudnia, nieraz nawet uniemożliwia wykrycie sprawców nadużyć w dowodach tożsamości koni. Wobec tego polecam naczelnikom gmin jaknajdokładniej zaznajomić się z nową in trukcją o prowadzeniu ewiedncji koni wezwać sekretarza gminnego by również z tą instrukcją jak najdokładniej się zaznajomił, a nadto przypomną ludności obowiązek zgłaszania nabycia i sprzedaży lub padnięcia konia z tem, że odbędzie się obostrzona kontrola koni ze strony władz, a wrazie nieprzestrzegania przez ludność obowiązku meldunkowego lub ujawnienia wykroczeń, zastosowane zostaną ustawowe kary.

II. Braki formalne.
w prowadzeniu ewidencji koni:

1) Kolejność numeracji nie jest zachowana. (§ 8 instrukcji.)

2) Wzrost u wielu koni wogóle nie jest podany, mimo wydanych przez Starostwo zarządzeń i kilkakrotnych pouczeń na sesji wójtów.

3) Wzrost należy wpisywać w rubryce „płeć".

4) Adnotacje ołówkiem są niedopuszczalne.

5) Wykreślenie we formie przekreślenia części lub całych rubryk jest niedozwolone

6) „Uwaga" w § 96 starej instrukcji (str. 8) bywa źle zrozumiana Dotyczy ona oczywiście koni wprawdzie nieklasyfikowanych ale posiadających dowody tożsamości.

7) Fakt kastracji należy odnotowywać w ten sposób, że w rubryce 8 przekreśla się jedną poziomą linją słowo „ogier" a wpisuje się w tej samej rubryce na wolnem miejscu „wałach."
Poprawkę potwierdza naczelnik gminy w rubryce „Uwaga" wykastrowany, R. I. K. L. dz. i podpis.

8) Nakaz skreślenia konia otrzymany albo ze Starostwa, albo też od Rejonowego Inspektora koni należy umieścić w rubryce 20 względnie 13 w następującej formie: „Nakaz Starostwa R I. K. w . . . . L. dz. z dnia . . . ." w rubryce 17 względnie 10 uwidocznić datę wpisu.

9) Fakt sprzedaży konia za granicę bywa przeważnie źle odnotowywany. Prawidłowy spbsób podaje nowa instrukcja strona 19 i 21 rubryka 13 i 20.

10) Fakt sprzedaży konia wewnątrz gminy należy odnotowywać według przykładu podanego w nowej instrukcji na stronie 19.

11) Naczelnicy gmin (sekretarze) często wciągają do księgi ewidencyjnej dowody tożsamości, zawierające wyskrobania lub sfałszowania (zwłasza roku ur.) zamiast sporządzić krótki protokół z posiadaczem takiego dowodu tożsamości a mianowicie: gdzie, kiedy i od kogo? (imię i nazwisko adres) otrzymał ten dowód i przesłać protokół ten wraz z zakwestjonowanym dowodem do Rejonowego Inspektora koni w Tarnowie.

12) Dowody tożsamości koni padłych przesyłają gminy do Rejonowego Inspektora koni zamiast do Starostwa.

13) W dowodach tożsamości koni padłych nie wszystkie gminy stwierdzają fakt padnięcia konia na stronie 18 dowodu tożsamości.

14) Gminy nie żądają dość wcześnie druków ze Starostwa do uzupełnienia ksiąg ewidencyjnych, tak że zdarzają się wypadki prowadzenia ewidencji, albo na drukach własnego wyrobu, albo prowadzenia ewidencji koni „N" na drukach księgi dla koni „Z". To jest niedopuszczalne.

15) Wiele jest wypadków nieprawnego wystawiania świadectw pochodzenia przez oglądaczy bydła dla koni 4 letnich i starszych

16) Księgi ewidencyjne nie są oprawione wobec czego ulegają przedwczesnemu zniszczeniu.

Polecam P. T. Naczelnikom gmin, aby opisane wyżej braki zostały w najbliższym czasie usunięte.—

L: La|22|31 Mielec, dnia 30 marca 1931 r.

Przeliczenie daniny lasowej na ekwiwalent pieniężny.

Stosownie do postanowień rozporządzenia Pana Ministra Robót Publicznych w Warszawie z dnia 14.VII 1928 r, L. XVI-3245 ex 1928, w przedmiocie ustalania cen drzewa (drewna) użytkowego według których ma być danina lasowa przeliczona na ekwiwalent pieniężny, Pan Wojew. reskr. z dnia 12|III. 1931 r. L. RI-195|las|8|931,ustanowił za II, III, IV, kwartał 1929 r. i I, II, III, IV, kwartał 1930 r. następujące ceny za 1 m³ drewna użytkowego, jak w załączonym cenniku.— Ceny ustanowiene w poniższej tabeli stosuje się przy obliczaniu wartości drewna wydawanego w lasach położonych do 5 km. od stacji kolejowej lub rzeki spławnej.— Przy obliczeniu wartości drewna wydawanego w lasach oddalonych 5-10 km. od stacji kolejowej lub rzeki spławnej stosować należy ceny poniższe z 10 proc. zniżką, przy odległości 10-20 km., z 20 proc., przy odległości 20-30 km. z 30 proc. zniżką.—

CENNIK.

POWIAT	OKRĘG	Rodzaj drewna według grup: I.							II.							III.							IV.						
		Klon, Wiąz, Dąb							Sosna, Osika							Świerk, Jodła							Inne						
		1929 kwartał			1930 kwartał				1929 kwartał			1930 kwartał				1929 kwartał			1930 kwartał				1929 kwartał			1930 kwartał			
		II	III	IV	I	II	III	IV	II	III	IV	I	II	III	IV	II	III	IV	I	II	III	IV	II	III	IV	I	II	III	IV
		Cena w złotych za 1 m³ drewna użytkowego na pniu																											
Kraków	I																												
Chrzanów	I																												
Oświęcim	I																												
Bochnia	I																												
Brzesko	I																												
Tarnów	I	60	56	56	50	45	45	40	36	36	33	29	25	21	17	32	29	26	23	20	17	15	18	16	14	13	12	11	10
Mielec	I																												
Dąbrowa	I																												
Pilzno	I																												
Ropczyce	I																												
Biała	II																												
Wadowice	II	58	56	56	50	45	45	40	30	30	27	24	21	18	16	32	29	25	22	21	18	16	15	13	11	10	10	9	9
Myślenice	II																												
Wieliczka	II																												
Limanowa	III																												
Żywiec	III																												
Maków	III																												
Nowy Sącz	III	37	37	35	31	30	30	26	22	22	21	18	16	14	13	25	25	24	20	18	18	17	14	14	14	11	9	9	9
Grybów	III																												
Gorlice	III																												
Jasło	III																												
Nowy Targ	IV								22	20	20	15	15	14	13	26	25	25	20	18	16	16	12	12	10	10	9	9	9

Polecam przeto Zwierz. Gminnym zapodać niniejsze obwieszczenie do wiadomości wszystkim właścicielom lasów, zamieszkałym w tamtejszej gminie.— Równocześnie przypominam Zw. Gminnym obowiązek przedkładania w terminie do 10 stycznia, 10 kwietnia, 10 lipca i 10 października każdego roku, wykazu średnich cen towaru użytkowego za ubiegły kwartał według wzoru zapodanego przy tutejszym okólniku z 29/8 1930 L: XIII|23|930.

L: 615/Ci/31. Mielec, dnia 9 kwietnia 1931

Dyrekcja Zakładu Ciemnych we Lwowie ul. Św. Zofji 31 otrzymuje corocznie liczne prośby od gmin lub poszczególnych osób o przyjęcie dorosłych niewidomych do Zakładu

Dość często wpływają też podania o przyjęcie osób, obarczonych prócz ślepoty również szeregiem innych wad fizycznych lub umysłowych jak epilepsja idjotyzm, niedowład pownych organów i t. p.

Wszystkie wymienione tu prośby nie mogą być uwzględnione, ponieważ Zakład lwowski jest szkołą przeznaczoną dla dzieci (nie zaś dorosłych) niewidomych, jednak fizycznie i umysłowo zdrowych i prawidłowo rozwiniętych.—

Na podstawie dłuższego doświadczenia stwierdzonem zostało, iż niewidomych marnuje się, ponieważ nikt nie zwraca na nie uwagi i nie opiekuje się niemi.

A przecież kształcenie niewidomych dzieci daje dobre rezultaty, społeczeństwo zaś zyskuje pożytecznych pracowników, jak koszykarzy, organistów, muzyków stroicieli i t. p.

Poniżej podaję warunki przyjęcia z oznajmieniem, że o przyjęcie mogą się starać także dzieci z bardzo słabym wzrokiem, które z tego powodu nie mogą korzystać z nauki w szkołach dla młodzieży widzącej.—

Warunki przyjęcia dzieci do zakładu ciemnych:

Przyjmuje się dzieci wyznań chrześcijańskich w wieku od 7-14 lat; wyjątkowo starsze, a także dobrze rozwinięte 6-letnie.

Wysokość opłaty za całkowito utrzymanie wychowanka wraz z nauką oznacza się na podstawie stanu majątkowego proszących.

Do prośby wniosionej do Dyrekcji Zakładu ciemnych we Lwowie ulica św. Zofji, należy dołączyć następujące dokumenta:

1) metrykę
2) certyfikat przynależności do gminy
3) świadectwo lekarskie ślepoty z jej opisaniem i podaniem przyczyn ociemnienia; stwierdzenie, że ociemniały jest zdrów fizycznie i umysłowo, nie cierpi na epilepsję, nie jest idjotą, nadto świadectwo szczepienia ospy.
4) oświadczenie proszących, iż odbiorą ociemniałego z Zakładu:
   a) corocznie na wakacje
   b) po ukończeniu wykształcenia, wcześniej zaś jeżeliby
   c) ze ślepoty został wyleczony
   d) stan jego fizyczny lub umysłowy tego wymagał
   e) zachowanie się jego sprzeciwiało się obyczajności lub porządkowi domowemu.

Oświadczenie to ma być zaopatrzone własnoręcznym podpisem proszących, a podpis ma być uwierzytelnionym przez urząd gminny i starostwo Druków na dokumenta pod 3 i 4 dostarcza nażądanie Dyrekcja.—

Z oddaniem ociemniałego należy wstrzymać się aż do otrzymania odpowiedzi Dyrekcji.—

L: K7-37/31. Mielec, dnia 10|IV. 1931.

Wskutek reskr. P. Wojewody krakowskiego z dnia 16/II 1931 L. O. 166|0|31 zawiadamiam, że akcja Obchodu 25-lecia walki o szkołę polską zapoczątkowana w roku zeszłym nadal jest kontynuowana w obecnym czasie i w tym celu zwracam się do Panów Naczelników gmin z gorącą prośbą o zajęcie się zbiórką na rzecz powyższego obchodu i zorganizowania dla przeprowadzenia tej zbiórki, lokalnego Komitetu w skład którego powinni wejść reprezentanci duchowieństwa, nauczycielstwa i poważniejszych osób z grona mieszkańców gminy.

Wszystkie zebrane ofiary w gotówce należy nadsyłać pod adresem tut. Starostwa przy doręczeniu wykazu ofiarodawców.—

L: 554|Zi|31 Mielec, dnia 9.VI 1931.

W wielu gminach rozpowszechniane są ulotki podpisane przez „Instytut badań rolniczych w Krakowie, prpponujący rzekomo bezpłatne przeprowadzenie badań chemicznych ziemi—

Ulotki te rozpoczynają się od wezwania „Rolnicy! Za darmo! Za darmo! i zawiadamiają ludność danej gminy o wysłaniu chemika, który od każdego przyjmuje ziemię do badania i opłatę 1 zł. na wydatki pocztowe i administracyjne.—

Wobec tego, że adras tego „Instytutu“ nie jest podany w ulotkach, a określona opłata (1 zł.) uiszczona zgóry przy odbiorze ziemi, nie stoi w żadnym stosunku do rzeczywistych kosztów chemicznej analizy ziemi i nawet do kosztów wydatków pocztowych należy przeto przypuszczać, że ma się tu do czynienia z oszustwem, mającym na celu wyłudzenie od łatwowiernej ludności złotowych datek, które przy masowej zbiórce stanowić mogą dość pokaźne sumy.—

Wobec powyższego, polecam Zwierzchnościom gminnym ostrzec ludność przed ewentualnym przybyciem „chemika,“ któryby z ramienia „Instytutu badań rolniczych“ chciał wyłudzać pieniądze, przyczem należy pouczyć interesowanych, żeby w razie potrzeby przeprowadzenia badań gleby, zwrócili się do Instruktora powiatowego, który wskaże im instytucje powołane do tych czynności, które jednak kosztują znacznie drożej, niż podana w ogłoszeniach opłata.—

Starosta powiatowy:

(-) M. Balicki.

Nakładem Starostwa i T. Wydziału pow. w Mielcu. Odpowiedzialny redaktor: Teofil Gumiński, sekr. Rady pow.
Z drukarni M. Fiałkowskiego w Mielcu.